

Het proces-Karbaat: 'Blanke ouders die een bruin kindje kregen, moesten niet zeuren: ze hadden toch een kind?'

Het stuk over DNA-detectives in Humo 4004 van 30 mei heeft één en ander in beweging gezet. Edith Schippers, de Nederlandse minister van Volksgezondheid, riep op 2 juni anonieme zaaddonoren van voor 2004 op om zich bekend te maken. Diezelfde dag kwam er ook een uitspraak in het proces-Karbaat, een zaak die werd aangespannen door dertien donorkinderen uit de vruchtbaarheidskliniek van dokter Jan Karbaat in Barendrecht, en een tiental ouders. Van Karbaat, overleden in april van dit jaar, is geweten dat hij mannen veel meer spermastalen liet doneren dan toegestaan, zaad van verschillende donoren mengde en vooral: dat hij zelf lustig doneerde, en dus mogelijk véél kinderen heeft rondlopen. De kortgeding-rechter in Rotterdam besliste dat het DNA van Karbaat vergeleken mag worden met dat van de donorkinderen uit zijn kliniek.

MONIQUE AARTS (35 en initiatiefnemer van het proces) «De resultaten worden wel verzegeld: om ze effectief te mogen inkijken, moeten we een nieu-

we zaak aanspannen – een zogenaamde bodemprocedure. Maar dat de DNA-profielen nu vergeleken zullen worden, is op zich al een overwinning.»

HUMO Onlangs kregen alvast negentien donorkinderen te horen dat Karbaat hun vader is, nadat hun DNA vergeleken was met dat van één van zijn wettige zonen – die had vrijwillig een staal afgestaan. **Waarom was dat proces dan nog zo belangrijk?**

AARTS «We wilden het DNA van Karbaat zélf gebruiken, om 100 procent zeker te zijn. Theoretisch is het immers mogelijk dat dat wettig kind niet van hem is – zoiets kun je nooit helemaal uitsluiten. Daarnaast zijn er ook donorkinderen jonger dan 16. Zij hebben nog geen toegang tot de FIOM-databank

ANDREAS TERLAK

TEGELWIJSHEID

« Voor elk complex probleem bestaat er een oplossing die helder, eenvoudig en verkeerd is »

Henry Louis Mencken, Amerikaanse journalist (1880-1956)

PETER VAN STRAATEN

“WAAR MOETEN WIJ DAN NAAR TOE VLUCHTEN?”

(waarin de wettige zoon van Karbaat zijn DNA liet registreren, red.), en zij willen ook weten of ze van hem afstammen.»

HUMO U bent zelf verwekt in de kliniek in Barendrecht, maar sinds kort weet u dat u geen kind bent van Karbaat.

AARTS «Dat is gebleken toen ook mijn DNA met dat van zijn wettige zoon vergeleken werd. Een gigantische opluchting.»

HUMO Want hij was een nare kerel?

AARTS «Hij wilde heel graag overkomen als een vriendelijke man en een bekwame arts. Maar intussen is wel duidelijk dat hij een ontzettende narcist was met een godcomplex.»

HUMO Vond zijn vrouw het allemaal prima?

AARTS «Zijn weduwe – ik zat achter haar tijdens één van de zittingen van de rechtbank – moet geweten hebben waar Karbaat mee bezig was. Maar

ze heeft altijd stug volgehouden dat hij een goed mens was. Ze is vooral trots op het feit dat ze in die kliniek meer dan tienduizend kinderen hebben gecreëerd. Dat was de obsessie van Karbaat: zoveel mogelijk vrouwen een kind bezorgen. De rest interesseerde hem niet. Er is een geval bekend van blanke ouders die een bruin kindje kregen. Karbaat vond dat ze daar niet over moesten zeuren: ze hadden een kind, en dat was toch wat ze wilden?»

HUMO Blijft u zich vastbijten in het dossier?

AARTS «Het is jarenlang mijn missie geweest om de waarheid over Karbaat boven te spitten. Omdat ik wilde weten of hij mijn vader was, natuurlijk, maar ook omdat ik die vele andere donorkinderen wilde helpen. Dat is gelukt, en daar ben ik blij om. Maar ik ben er nu echt wel klaar mee: het liefst wil ik die naam nooit meer horen.» (jm)